

Kysymyksiä ja vastauksia.

457 Kys. I. L. Rosenkreuttiläisessä Maailmankatsomuksessa sanotaan sivulla 174, että Saturnuskauden „alkuasteella astuvat neitseelliset henget ensimmäiset askeleensa kohti kehitystä“. Ovatko he saaneet alkunsa „negatiivisesta henkiaineesta, joka yksin oli olemassa aikojen aamuna“ (s. 168)? Mistä tuo henkiaine?

Vast. „Neitseelliset henget“ eli toisin sanoen meidän, ihmisten monaadit ovat „jumalanpoikina“ syntyisin Isästä, joka on Absoluutin ikuinen ilmenemismahdollisuus, se Sana, joka on yhtä Jumalan (Absoluutin) kanssa. Tämä Isä eli Isä-Äiti on Henki ja Aine. Hänen „Poikansa“ on ilmennyt henki eli kosminen Kristus, jonka „ruumiin“ jumalanpojat muodostavat. Hänen „Pyhä Henkensä“ on ilmennyt aine eli enkelein hierarkiat, jotka maailmoita luovat.

458 Kys. I. L. Samassa teoksessa sanotaan sivulla 166: „kaikki edistyy hyvin hitaasti, mutta kuitenkin ehdottoman varmasti, kunnes saavutetaan äärimäinen täydellisyys“. Loppuuko kehitys silloin, olemmeko silloin täydellisiä ja mitä me silloin olemme?

Vast. Kehitys ei lopu tietääksemme koskaan, koska itse olemassaolo on kehitystä. Mutta kaikki kehitys eli elämä on aikakautista. Jokaisella kehityskaudella on oma saavutuksensa, päämääränsä, täydellisyytensä. Nykyisen ihmiskehityksen päämäärä on Kristuksen kaltainen inhimillinen täydellisyys. Sen saavutettuaamme voimme tulevaisuudessa palvella kosmisena enkelihierarkiana, s. o. luovana voimana, ja sitä tietä kehittyä yhä korkeampaan työhön.